

Sygn. akt VII U 1320/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

W składzie:

Przewodniczący SSO Wiesława Szulczewska

o rozpoznaniu w dniu 29 maja 2018 r. w Gdańsku na posiedzeniu niejawnym
sprawy R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o datę przyznania świadczenia

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 25 stycznia 2018 r. nr (...)

oddala odwołanie .

SSO Wiesława Szulczewska

Sygn. akt VII U 1320/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w G. odmówił ubezpieczonej R. S. prawa do emerytury od dnia 1 października 2017 r. W uzasadnieniu organ wskazał, że w świetle obowiązujących przepisów osoby nie mające ustalonego prawa do emerytury, a mające w dniu 1 października 2017 r. ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na stałe w związku z orzeczoną niezdolnością do pracy na trwałe – nabywają prawo do emerytury z urzędu z dniem osiągnięcia podwyższonego wieku emerytalnego o ile nie złożą wcześniej wniosku o przyznanie emerytury z FUS.

Z uwagi na fakt, że ubezpieczona nie złożyła wniosku o przyznanie emerytury od 1 października 2017 r., emeryturę przyznano ubezpieczonej z dniem 30 listopada 2017 r. - jako emeryturę z urzędu od podwyższonego wiek emerytalnego tj. 61 lat i 3 miesięcy.

Odwołanie od powyższej decyzji wywiodła ubezpieczona, która zaskarżając decyzję w całości wniosła o jej zmianę oraz przyznanie prawa do emerytury od 1 października 2017 r.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zaprezentowaną w treści zaskarżonej decyzji.

Strony nie wnosiły w pierwszym piśmie procesowym o przeprowadzenie rozprawy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona R. S. urodzona (...) dnia 21 grudnia 2017 r. złożyła wniosek do pozwanego organu o przyznanie jej prawa do emerytury od dnia 1 października 2017 r.

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: pismo z dnia 21 grudnia 2017 r. – k. 117 akt emerytalnych plik I).

Decyzją z dnia 29 września 2014 r. pozwany organ przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: decyzja z dnia 29 września 2014 r. – k. 116 akta rentowe plik III).

Decyzją z dnia 30 listopada 2017 r. pozwany organ przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury z urzędu od dnia 29 listopada 2017 r. Wysokość świadczenia do wypłaty wyniosła miesięcznie 2038,31 zł.

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: decyzja z dnia 30 listopada 2017 r. – k. 113-114 akt emerytalnych plik I).

Dnia 17 lipca 2017 r. pozwany organ wysłał ubezpieczonej pouczenie o możliwości złożenia wniosku o przyznanie emerytury w związku z obniżeniem wieku emerytalnego do dnia 1 października 2017 r. w przypadku ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: informacja z dnia 17 lipca 2017 r. – k. 123 akt emerytalnych plik I).

Zaskarżoną decyzją z dnia 25 stycznia 2018 r. odmówiono ubezpieczonej prawa do emerytury od dnia 1 października 2017 r.

(okoliczności bezsporne, nadto dowód: decyzja z dnia 25 stycznia 2018 r., – k. 118 akt emerytalnych plik I).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach pozwanego organu rentowego, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej jako niezasadne nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie rozważań wskazać należy, iż w przedmiotowej sprawie zdaniem Sądu w wystąpiły przesłanki określone w art. 148¹ § 1 k.p.c., uzasadniające wydanie wyroku na posiedzeniu niejawnym, ponieważ po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów Sąd uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W szczególności stan faktyczny w sprawie był niesporny, a w kwestii stosowania prawa strony zajęły stanowiska na piśmie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia ustalenia prawa ubezpieczonej do emerytury od dnia 1 października 2017 r.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. poz.1383 ze zm. zwanej dalej ustawą emerytalną) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn.

Przepis ten uzyskał obowiązujące brzmienie z dniem 1 października 2017 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 38, zwana dalej ustawą nowelizacyjną).

Zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 4 ustawy nowelizacyjnej Zakład Ubezpieczeń Społecznych powiadamia osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, przyznanej na okres do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego określonego dla danej osoby zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy lub na okres przypadający po dniu osiągnięcia tego wieku, a które nie mają ustalonego prawa do emerytury o zachowaniu prawa do świadczenia do dnia osiągnięcia wieku emerytalnego określonego dla danej osoby zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że prawo do tych świadczeń ustanie przed tym dniem, oraz o obowiązujących od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy warunkach nabywania prawa do emerytury i możliwości zgłoszenia wniosku o emeryturę po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn.

W aktach emerytalnych (plik I k. 123 akt emerytalnych) znajduje się kopia informacji ZUS z dnia 17 lipca 2017 r. z adnotacją wysłania ubezpieczonej jej oryginału tego samego dnia. W treści powyższej informacji wskazane zostało m.in., że „w związku z obniżeniem od dnia 1 października 2017 r. wieku emerytalnego do 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn zmieniły się warunki przechodzenia na emeryturę. Osoba mająca w tym dniu ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy może zgłosić wniosek o emeryturę na warunkach określonych w znowelizowanej ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, o ile ma ukończony wiek 60 lat dla kobiet lub 65 lat dla mężczyzn. Jeżeli emerytura z FUS okazałaby się świadczeniem mniej korzystnym od renty osoba ubiegająca się o emeryturę nadal będzie mogła pobierać rentę. Do dnia uprawomocnienia się decyzji przyznającej emeryturę osoba uprawniona może również wycofać wniosek o emeryturę. **Jeżeli osoba uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy nie zgłosi do dnia osiągnięcia ww. podwyższonego wieku emerytalnego wniosku o emeryturę i w dniu osiągnięcia tego wieku będzie pobierała rentę oraz nie będzie miała ustalonego prawa do emerytury zostanie jej z urzędu przyznana emerytura od dnia osiągnięcia tego wieku.** Zostanie ona ustalona w kwocie nie niższej niż dotychczas przysługująca renta z tytułu niezdolności do pracy.”

W treści złożonego pisma procesowego z dnia 10 maja 2018 r. (k. 10 akt sprawy) ubezpieczona zakwestionowała otrzymanie powyższej informacji z ZUS. W ocenie Sądu okoliczność ta nie zasługuje na wiarę z uwagi na zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy oraz całokształt okoliczności sprawy.

Jak już wskazano, kopia informacji znajdującej się w aktach emerytalnych ZUS opatrzona jest adnotacją pracownika ZUS o wysyłce jej oryginału ubezpieczonej dnia 17 lipca 2017 r. (k. 123 verte plik I akt emerytalnych). Sąd był pomny faktu, że adres wysyłki, wskazany w lewym górnym rogu pisma z przedmiotową informacją, odpowiada adresowi z którego ubezpieczona nadsyłała do tut. sądu kolejne pisma procesowe (k. 3 i k. 10 akt sprawy). Ponadto, należało zważyć, że prócz twierdzeń wywiedzionych w treści składanych pism, ubezpieczona w najmniejszym stopniu nie dowiodła, ani nawet nie uprawdopodobniła okoliczności wskazujących na niewywiązanie się przez pozwanego organ rentowy z nałożonego na niego obowiązku informacyjnego. Zgodnie zaś z treścią art. 6 k.c. to na ubezpieczonej spoczywał obowiązek dowiedzenia okoliczności z których wywodziła ona korzystne dla siebie skutki prawne (tj. okoliczności wcześniejszego ustalenia jej prawa do emerytury). Na marginesie należało wskazać, że w treści odpowiedzi na pozew ubezpieczona powoływała się na świadomość wejścia w życie zmian w ustawie emerytalnej oraz aktywnym zainteresowaniem tematyką wcześniejszego przejścia na emeryturę (k. 3 akt sprawy), w świetle tych okoliczności negacja spełnienia przez pozwanego organ rentowy obowiązku informacyjnego względem ubezpieczonej jest okolicznością mało wiarygodną.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W świetle bezspornej okoliczności zgłoszenia przez ubezpieczoną wniosku o przyznanie prawa do emerytury w dniu 21 grudnia 2017 r. należało ocenić, że nie dopełniła ona obowiązku od którego zależało przyznanie jej prawa do emerytury od daty wejścia w życie ustawy nowelizującej tj. od 1 października 2017 r, a tym samym wydana przez pozwanego organ dnia 30 listopada 2017 r. decyzja odmowna była zgodna z przepisami prawa.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie przywołanych powyżej przepisów, na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz w trybie 148¹ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonej R. S..

SSO Wiesława Szulczewska